

Бюстът на Ботьова въ градината-паметникъ.

Г. Б.

Предъ градината-паметникъ на Хр. Ботьовъ въ Калоферъ.

Лѣтна вечеръ.

Връщамъ се у дома си. Тъкмо предъ градината-паметникъ на Хр. Ботьовъ срѣщамъ група младежки. Волни и безгрижни. Бавно вървя и пѣятъ. Пѣсенъта блика изъ младежки гърди като буенъ планински изворъ. Вслушвамъ се и долавямъ следнитѣ думи:

— Жена, жена на кабарето,
Жена на плѣтската любовъ,
Ела, земи ми портмонето,
Но дай ми, дай ми животъ новъ . . .

Любопитство, размѣсено съ тѣга, ме подбужда да узная пѣвците. Взиратъ се. Познати гимназисти и студенти. Значи, златната младежъ. Бждащите строители на майка-България. Горещите поклонници на Ботьова, страстните обсебвачи на неговите идеи.